

XARXA

DIA 31/12/23: Jesús, Maria i Josep

*Et donem gràcies, Pare, / per Jesús, el teu Fill, el nostre germà,
/ perquè es va fer com un de nosaltres.*

*Es va fer gran a l'interior d'una família, / i va dir «pare i mare»
a Josep i Maria: / ells li van ensenyar els camins de la vida / i el
van educar en el teu amor i en llibertat.*

*D'ells va aprendre que fer la teva voluntat / és estimar els al-
tres com a germans, / i voler servir més que no pas ser servit.*

*Et demanem, Pare, per les nostres famílies: / que per l'amor
confiat entre els seus membres, / pel servei mutu entre espo-
sos i fills / i per l'atenció especial al qui més ho necessita / si-
guin per tots una escola de vida evangèlica.*

*Units a tots els germans i germanes del món / i també en el nom
del teu fill Jesús, / amb cor sincer te'n donem gràcies per sem-
pre. Amén.*

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc: Passats els dies que ma-
nava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pa-
res de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al
Senyor. [...] Hi havia llavors a Jerusalem un home que
es deia Simeó. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la
seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a
Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera comba-
tuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima;
així es revelaran els sentiments amagats als cors de
molts». [...] I quan hagueren complert tot el que orde-
nava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu
poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era ente-
nimentat i Déu li havia donat el seu favor. [Lc 2,22-40]

Salm responsorial 88

R/. El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.

*Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles
les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu
l'elogi de les seves meravelles. R.*

*Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. /
Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.*

*Recordeu les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions.
/ Descendants d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.*

*Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, /
l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.*

DIA 1/01/24: Benedicció de Cap d'any

Déu de Llum, / que en Jesús ens has donat / la Llum de la teva Paraula: / Beneït siguis per cada matí / i per aquest any que avui estrenem: / són promesa de vida i de renovació.

Déu de tendresa i d'amor / que en Jesús ens has mostrat / la teva voluntat de pau i reconciliació: / Beneït siguis per cada home i cada dona, / beneït siguis per cada infant / i per les mans generoses que feinegen / per construir pau i reconciliació.

Déu i Pare de Jesucrist, / beneït siguis –més encara– / per la tendra mirada del teu Fill, / que vas voler que fos també fill de Maria: / els ulls, l'esguard d'aquest infant / són per a nosaltres el reflex del teu amor.

Que la teva presència entre nosaltres, oh Emmanuel, / ens sigui garantia de pau per sempre més.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc: En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors.

Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare. [Lc 2, 16-21]

Salm responsorial 66

R/. Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. **R.**

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. **R.**

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. **R.**

Hem vist que ve el Senyor, / que ve a judicar la terra; / judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb la seva veritat. **R.**

«I els seus no l'han acollit!»

Aquesta afirmació potser sigui la que més es repeteix en els evangelis durant el temps de Nadal. I no sols els sinòptics, que parlen del naixement i la infància de Jesús (Mateu i Lluc), sinó que també diu (explícitament!) les mateixes paraules, sant Joan en el «Pròleg» del seu evangeli, que tantes vegades llegim i rellegim en la litúrgia durant aquests dies de Nadal. Això sí, cada evangelista ens ho diu a la seva manera i amb el seu llenguatge.

Comencem per **sant Mateu**: és fàcil imaginar quins son «en teoria» els personatges a qui els correspondria ser els «seus», els de Déu. Doncs, evidentment, els que formen part del «seu» poble i d'una manera més explícita els representants d'aquest poble: Herodes, els grans sacerdots, els mestres de la Llei. Però, vés per on!, aquests, els seus, els qui estaven al corrent que el messies havia de venir, i (en teoria) l'esperaven, són aquests justament els qui no el van voler acollir... I tanmateix sabien on havia de venir, perquè ho van dir (i no es van equivocar) als mags d'Orient. En canvi, aquests mags, uns estrangers, el van acollir i el van adorar...

Sant Lluc és diu el mateix, però d'una altra manera: «Els seus que no el varen rebre» son la gent de Betlem, i d'una manera més concreta, els de l'hostal: on Josep i Maria no hi van trobar lloc. En canvi, els que sí que van rebre l'enviat de Déu, van ser la gent marginada, com eren els pastors. Efectivament, nosaltres considerem els pastors com una personatges bucòlics i encantadors. Però la realitat és que en la Judea dels temps de Jesús els pastors eren persones assalariades que guardaven ovelles que no eren seves i no sempre eren honestos en el compliment de contracte. Només cal dir que el testimoni d'un pastor no era admès en un judici. Doncs bé son aquests els qui van acollir Jesús i van donar testimoni de la seva presència.

Sant Joan, al començament del seu evangeli ho diu ben clarament: «**Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit.**» I continua: «*Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu.*» (Jn 1, 11-12)

Avui, nosaltres, què? Avui, i cada dia, el Senyor ha vingut i ve als «seus», és a dir, «cristians de tota la vida», als qui creuen que «ja son cristians» com cal i, per tant, ja no els cal conversió; els qui obliden que de «cristià» mai no en serem de tot... Actuar d'aquesta manera és fer-se el sord a la Paraula que ens crida constantment a ser més autèntics fills i filles de Déu.

*«Jo m'estimo immensament l'Església perquè és imperfecta.
No és que m'agradin les seves imperfeccions, però, si no fos per elles,
ja fa temps que me n'haurien hagut de fer fora.
Al cap i a la fi, l'Església és mediocre
perquè està formada per gent com nosaltres, com tu i com jo.
I això fa que, en definitiva, puguem continuar en el seu si»
(J. L. MARTIN DESCALZO).*

Aquesta setmana ...

Diumenge, 31	Festa- LA SAGRADA FAMILIA
Dilluns, 01/01/2024	CAP D'ANY Festa: SANTA MARIA, MARE DE DÉU Horari de misses com els diumenges Sant Tomàs: 10.00 (castellà) i 11.30 Cor de Maria: 11.45; 13.00 (castellà) i 20.00
Divendres, 05	Misses de vigília de Reis- Epifania 19.30 Sant Tomàs 20.00 Cor de Maria
Dissabte, 06	Festa de REIS- EPIFANIA Horari de misses com diumenge Sant Tomàs: 10.00 (castellà) i 11.30 Cor de Maria: 11.45; 13.00 (castellà) i 20.00
Diumenge, 07	Festa: EL BAPTISME DEL SENYOR

Hi ha festes i festes...

L'aparatositat amb què se celebren algunes festes acostuma a ser proporcionalment inversa al **sentit** que la festa té per als qui la celebren. Com menys sentit són capaços de donar-li, més aparatositat costosa li acostumen a afegir. Això ho podem constatar sobretot en les festes (originàriament) religioses ja que en elles el que compta és sobretot el sentit, és a dir, el significat, el «perquè» de la festa: per exemple, el bateig, la primera comunió, el casament... o Nadal.

Ara bé, quan aquesta festa deixa de ser vista com a festa religiosa o quan no se'n coneix o no s'entén el sentit d'allò que se celebra, s'acaba per «inflar-la» —i així fer-la gran— a base de complements. Són situacions que fan honor a aquella expressió típica catalana: «Costa més el farcit que el pollastre»...

Tots tenim al record algunes formes de celebració festiva que en la pràctica son la negació, o son el contrari, d'allò que estan celebrant: per exemple, l'estil de vida compartida que Jesús ens proposa en l'Eucaristia, ¿té res a veure amb alguna celebració de primera comunió?

Una festa és una festa... i no és un dia de cada dia! I una festa grossa és una festa grossa i no una festa qualsevol. I s'ha de notar. Però en els extrems que se li afegeixen s'ha de notar també la prudència, la mesura i aquesta qualitat de què tan poc se'n parla, el *senderi*, que és la capacitat de discernir i de triar en cada moment allò que és (més) convenient. (PCM)

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34